

[Arne Bjerregaard.]

være rimeligt på et eller andet tidspunkt at indføre en sådan. Men efterhånden synes det mig at være umuligt at gennemføre den, for er kurserne lave, så, siger man, er det ikke tiden; er de høje, er det heller ikke tiden, og når de ligger derimellem, ja, så er man usikker over for, hvordan det vil udvikle sig, og så er det heller ikke tiden. Min fornemmelse er i al fald, at det måtte være rimeligt at gennemføre den, netop når kurserne er lave, fordi der så var størst sandsynlighed for, at den blev udnyttet i mindre grad i den øjeblikkelige situation. Nogle vil udnytte den, og så vil man få en langsom stigning i stedet for, at man, hvis de er høje, vil få den situation, at alle nu vil skynde sig at belåne, altså sørge for en forhåndsbelåning af deres byggeri. Jeg giver derfor sådan set forslagsstillerne ret i, at tidspunktet nok er inde til, at man i al fald må overveje, om det ikke er nu, man skal gennemføre det. c

Kaj Hansen (DKP):

Dette forslag har også under debatten givet anledning til nogle filosofiske betragtninger, og det hænger sammen med, at vi her bevæger os ude i periferien af de egentlige problemer.

Jeg vil gerne sige, at vi kunne egentlig ikke have noget imod, at man også kunne optage realkreditlån til finansiering af brandsikring, men vi har alligevel betænkeligheder, selv om de går i en anden retning, nemlig at der sker en afsmitning af sådanne optagelser af lån på lejerne. Vi ved, at det er de lejere, der bor i de dårligste ejendomme, og vi ved, at de dårligste ejendomme får de største huslejeforhøjelser, så vi kan umiddelbart ikke medvirke heller til den del, før vi får klaret den side af sagen. Jeg håber, at der i det forslag, som boligministeren bebuder, også vil blive taget hensyn til den side af sagen, for jeg synes ikke, at vi kan pålægge lejerne store huslejeforhøjelser, fordi en ejendom skal brandsikres.

Med hensyn til forhåndslån vil jeg gerne sige, at jeg ikke tror på, at man sådan uden videre kan indføre forhåndslån og samtidig have det sådan, at de ting, der er bygget, og som skal finansieres, skal belånes på samme måde. Hvis man vil gå ind i denne filosofi, så tror jeg nok, man bliver nødt til at erkende, at hvis man vil indføre forhåndslån, så bliver man nødt til i en periode simpelt hen at lægge renten fast, både med hensyn til forhåndslån og med hensyn til de lånoptagninger, der skal være for

byggeri, som er i gang, eller som er færdigbygget.

Men vi tror egentlig ikke, at det løser så mange problemer, for det er jo rentens højde her i landet, der er det helt store problem for byggeriet. Derfor kan jeg for en gangs skyld give ordføreren for venstre ret, når han siger om vores realkreditinstitutionsvæsen, at det er en kolos på lerfodder. Jeg vil nærmere sige, at det har spillet fallit.

Jeg nævnte under boligdebatten i sidste uge, at i alle øvrige skandinaviske lande har man ikke en rente på over 10 pct., når boligbyggeriet finansieres, man har forskellige ordninger, der betyder, at man kommer betydelig længere ned i renteudgift. Jeg tror simpelt hen, at det bliver nødvendigt, at man frigør den almindelige markedsrente fra den rente, der skal finansiere boligbyggeri.

Jeg vil gerne sige, at vi da heller ikke har noget imod i en given situation at give lavt forrentede lån til bygning af parcelhuse, men det bliver så på visse betingelser. Så må man give afkald på den rentefradragsfordel, man har i øjeblikket, og så må man også give afkald på at tage en inflationsgevinst med sig. Jeg tror faktisk, at der var mange almindelige mennesker her i landet, der gerne ville have et lavt forrentet lån til at bygge et hus, selv om de skulle give afkald på de to fordele, jeg her har nævnt.

Når vi på et eller andet tidspunkt kommer til at drøfte disse ting virkelig alvorligt og får løst hele spørgsmålet om långivning til byggeri, så tror jeg heller ikke man kommer uden om sådan nogle betragtninger.

Arnfast (CD):

Som jeg sagde tidligere, afventer vi også med glæde de aftaler, som boligministeren måtte komme frem til sammen med realkreditinstitutionerne vedrørende spørgsmålet om brandsikring.

Jeg synes, boligministeren sagde, at grundlaget for det var, at der var tale om en reel forbedring. Jeg må vel formode, at hvis man forbyder beboelse i en ejendom, indtil den er brandsikret, så må det vel være en reel forbedring, så den stadig væk kan bruges til beboelse efter brandsikringen. På den måde mener jeg at den skulle kunne komme ind under de betingelser, der er for at gennembyde låneloftet.

Med hensyn til forbelåningen har vi de samme betænkeligheder, som er udtrykt af andre ordførere, nemlig at det vil belaste låne-